

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 72/23

Люксембург, 4 май 2023 г.

Решение на Съда по дело C-300/21 | Österreichische Post (Нематериални вреди, свързани с обработването на лични данни)

Самото нарушение на ОРЗД не обосновава право на обезщетение

За разлика от това не се изисква достигането на определен праг на значимост от претърпените нематериални вреди, за да се присъди право на обезщетение

От 2017 г. Österreichische Post събира информация за политическия афинитет на австрийското население. С помощта на алгоритъм това дружество определя „адреси на целеви групи“ според социални и демографски критерии. Така събраните данни позволяват на Österreichische Post да установи, че определен гражданин има по-голям афинитет към определена политическа партия в Австрия. Обработените данни обаче не са били прехвърляни на трети лица.

Засегнатият гражданин, който не е давал съгласието си за обработване на личните му данни, твърди, че е изпитал сериозно раздразнение, загуба на доверие, както и чувство на унижение поради установения особен афинитет към въпросната партия. Ето защо той иска от австрийските юрисдикции да му присъдят обезщетение за нематериални вреди, които смята, че е претърпял, в размер на 1 000 евро.

Върховният съд на Австрия има съмнения относно обхвата на правото на обезщетение, което Общият регламент относно защитата на данните¹ предвижда при материални или нематериални вреди в резултат на нарушение на този регламент. Тази юрисдикция пита Съда дали самото нарушение е достатъчно, за да се присъди това право и дали обезщетението е възможно само след определена степен на значимост на претърпените нематериални вреди. Същата юрисдикция желае да разбере също какви са изискванията на правото на Съюза по отношение определянето на размера на обезщетението.

В решението си от днес Съдът посочва, на първо място, че предвиденото в ОРЗД право на обезщетение е еднозначно подчинено на три кумулативни условия: нарушение на ОРЗД, материални или нематериални вреди в резултат на това нарушение и причинно-следствена връзка между вредите и това нарушение. Следователно **не всяко нарушение на ОРЗД само по себе си поражда право на обезщетение**. Различно тълкуване би противоречило на ясения текст на ОРЗД. Освен това според съображенията на ОРЗД, които се отнасят по-специално до правото на обезщетение, нарушението му не води непременно до вреди, а и, за да се обоснове право на обезщетение, трябва да съществува причинно-следствена връзка между въпросното нарушение и претърпените вреди. Така искът за обезщетение се различава от другите средства за правна защита, предвидени в ОРЗД, по-специално тези, които позволяват налагането на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“, за които не трябва да се доказва наличието на индивидуална вреда.

¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1) (ОРЗД).

На второ място, Съдът констатира, че **правото на обезщетение не е предвидено само за нематериалните вреди, достигащи определен праг на значимост**. В ОРЗД не се посочва такова изискване, а подобно ограничение би противоречило на широкото разбиране на понятието „вреда“, възприето от законодателя на Съюза. Освен това поставянето на обезщетението за нематериални вреди в зависимост от определен праг на значимост би могло да навреди на съгласуваността на установения с ОРЗД режим. Всъщност степенуването на такъв праг, от което би зависила възможността да се получи или не обезщетението, би могло да варира в зависимост от преценката на сезираните съдилища.

Що се отнася на трето и последно място до правилата за оценка на обезщетението, Съдът посочва, че ОРЗД не съдържа разпоредби с подобен предмет. Следователно **във вътрешния правен ред на всяка държава членка трябва да се определят** правилата за съдебните искове, предназначени да гарантират защитата на правата, които страните в процеса черпят от ОРЗД, и по-специално **критериите, позволяващи да се определи обхватът на дължимото в този контекст обезщетение, при условие че се спазват принципите на равностойност и ефективност**. В този смисъл Съдът подчертава компенсаторната функция на правото на обезщетение, предвидено в ОРЗД, и припомня, че този инструмент има за цел да осигури пълно и действително обезщетение за претърпените вреди.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

